Ч. 219. Субота 14 (1) жовтня 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

На засіданю сойму з дня 11 с. м. поставили посли др. Яворский і Малаховский внесенє з жаданєм, щоби Виділ краєвий на найблизшій сесиї соймовій приготовив предложенє в справі поліпшеня платні учителів народних в цілім краю. — Пос. Мерунович і товариші поставили внесенє в справі утвореня фонду краєвого на специяльні цілі виховавчі, а іменно на підпиранє нових заведень виховуючих, бурс і т. п. Фонд той мав би бути утворений з податку від рушниць мисливских, білярів, парадних коний і т. п. — Пос. Гурик і тов. поставили внесенє в справі поміщеня уряду книг ґрунтових в Станиславові.

Опісля відповідав правительственний комісар, віцепрезидент Намістництва ґр. Лось на ряд інтерпеляций, внесених на попередних засіданях. Між иньшими відповідав ґр. Лось на інтерпеляциї пос. Олесницкого в справі надужить еміґрацийних Пінкаса Капеллєра в Гусятині, в справі оподаткованя „Хлопского Банку“ в Калуши і надужитя жандармериї.

З порядку дневного предложено слідуючі справи: Перше читанє справозданя виділу краєвого в справі заведеня шинкарских оплат і підвисшеня краєвої оплати консумцийної від пива. — На внесенє посла ґрафа Пініньского ухвалено скріпити комісию буджетову о одного члена, а повисше внесенє передано комісиї буджетовій. — Перше читанє внесеня п. Шаєра в справі покликуваня резервістів до вправ військових. — Відіслано до комісиї адміністрацийної. — Перше читанє внесеня п. Шаєра в справі примусової асекурациї від шкід огневих. — Відіслано до комісиї асекурацийної, яка має бути вибрана в тій цїли, щоби Виділ краєвий разом з сею комісиєю виготовили проєкт закона о примусовій асекурациї. — Перше читанє внесеня п. Шаєра о заложенє школи кошикарскої в повіті стрижівскім, ряшівскім або ланцуцкім. Відослано до комісиї краєвого господарства.

Опісля полагоджено справу всіляких концесий на побиранє громадами оплат або додатків до податків. Між иншими призволив сойм: На висший побір додатків повітових на рік 1905 повітам: Ланцут і Перемишляни. На побори всіляких оплат громадам: Калуш (від чиншів найму), Буківско (від напитків спіритусових, пива і меду), Комарно (так само), Підволочиска (так само), Кнігинин кольонія (від псів), Турка (від псів), Бучач (від вина і меду) і Камінка (мита на дорозі Задвіре-Стрептів). Кромі того призволено раді повітовій в Рудках на побір мита від моста повітового на озері в Болозві долішній і обшарови двірскому в Долгім від перевозу через ріку Днїстер в Долгім.

Відтак відбули ся доповняючі вибори до комісий. До комісиї шкільної вибрано посла п. Павлицкого, до комісиї гірничої пос. Відта, до комісиї громадскої пос. Обертиньского. Наконець мотивували ще свої пильні внесеня о. Мазикевич о уділенє запомоги для погорільців громади Річки пов. равского і пос. Ґарапіх для погорільців громади Цеброва коло Озірної. Оба внесеня передано комісиї буджетовій. — Петициї громад повітів бережаньского, підгаєцкого і рогатиньского о основанє рускої ґімназії в Бережанах передано на жаданє посла д-ра Олесницкого комісиї шкільній. — Слідуюче засіданє назначено на суботу рано.

Справа знесеня шарварків.

Виділ краєвий в сегорічнім своїм звіті для сойму предкладає знесенє шарварків дорогових а заступленє їх додатком до податків: Значна більшість повітових заявила ся за тим, а Виділ краєвий каже від себе: Престациї дорогові в натурі не причинили ся до поправи громадских доріг другої кляси так, як сего надіяно ся. Дорогові заряди не мають шарварківців тогди, коли їх потрібно, але аж коли они не ма-

---

12)

Вздовж берегів Чорного Моря.

Записки з подорожий.

Зладив К. Вербин.

(Дальше).

Пелісіє казав зараз (ще першого мая) брати приступом зовнішні укріпленя а рівночасно вислано фльоту, щоби забирала положені над Чорним морем ті міста, де Росияни мали склади зброї і провіянту. До того походу стануло 60 анґлійских і француских суден і він удав ся. Дня 24 мая піддав ся Керч на европейскім березі, а слідуючого дня Єнікале на азийскім березі того вузкого проливу, що веде з Чорного моря в море Азовске. Відтак знищила фльота один корабель за другим, що запливав до Азовского моря, і нагромаджені величезні запаси провіянту, а наробивши так неприятелеви величезної шкоди, вернула відтак 6 червня назад на Чорне море.

Того самого дня знищено також зовнішні укріпленя кріпости, а відтак дня 18 червня, в день битви під Ватерльо, виконано перший приступ на корабельне місто і східні головні укріпленя, на бастіони другий і третий, котрі союзні войска назвали Малаков і Редан. Сей приступ не удав ся зовсім; сполучені армиї стратили 4800 мужа а межи ними трох ґенералів і 600 людий, що дістали ся в неволю. Не менші страти мали й Росияни. Тепер пробовали Росияни атакувати ворога на отвертім поли. Кн. Ґорчаков повів дня 16 серпня 48.000 до горбів положених на лівім березі ріки Чорної, користаючи досьвіта з густої мраки. Того дня здобули собі славу Пємонтези, або як їх вже тоді многозначно називано, Італіянці: по кількох годинах завзятої борби перейшли Росияни назад на правий беріг ріки, стративши 7000 мужа.

Тота побіда додала відваги союзникам, котрих роботу годі вже було здержати, і дня 8 вересня виконано великий приступ на кріпость, котрого особливо Французи вже давно дуже домагали ся. Трийцять тисячів Анґлійців і Італіянців, перші під проводом ґенерала Сімпсона, пильнували лінії вздовж ріки Чорної; Французи взяли собі за ціль башту Малаков а Анґлійці Редан. В само полудне о дванайцятій годині рушились францускі кольони до приступу. До пятої години вела ся борба о башту Малаков, заким Росияни з неї уступились. Але приступ Анґлійців на Редан не удав ся. Страти того кровавого дня були величезні: 7309 Французів, між ними 4 ґенерали і 20 штабових офіцирів, та 2447 Анґлійців було зранених або убитих. Росияни подавали свої страти не 10.000 мужа.

По страті бастіона Малаков кріпость вже не могла держати ся, а Ґорчак в скористав з утомленя неприятеля і перейшов через міст, поставлений ще 12 серпня, до тої части міста, що лежить на північній стороні заливу. Чотири тисячі пушок і величезні запаси дістали ся в руки сполучених армій. Дня 10 вересня 1855 по облозі, що тревала 349 днів, увійшли союзні армиї до Севастополя.

Борба під Севастополем закінчила ся, але надія, що Ґорчаков зі своїм войском уступить ся з Криму, не сповнила ся. Фльоті союзних держав удало ся ще лиш заняти малу кріпость Кінбурн при устю Днїпра. Війна була би може вела ся ще й дальше, але на щастє і Росиянам удало ся повеличати ся успіхом: кріпость Карс (в теперішнім закавказкім краю, де рівночасно й Туреччина вела війну з Росиєю, підбунтувавши кавказкі племена) піддала ся дня 28 падолиста 1855 р. ґен. Муравєву, коли вже в ній було поживи так мало, що могла вистати ледви на шість днів. Се прискорило мирові переговори. До того ще й цісар Наполеон напирав конче на то, щоби завести мирові переговори, і так дипльоматия взяла знов цілу справу в свої руки. Мир сей, який заключено по кримскій війні, має велике межинародне значінє ще й нині, бо з ним розпочинає ся т. зв. „балканьске питанє“, з котрим звязані майже всі великі держави европейскі.

Ще в липни 1854 уложили були Анґлія і Франция між собою тоті точки, що мали показати ціль війни а пізнійше стати ся основою до мирових переговорів. Тоті точки були: 1) европейска запорука державно-правного становища придунайских князівств замість дотеперішного російского протекторату; — 2) обмеженє російскої власти на Чорнім мори; — 3) забезпеченє свобідної плавби в устю Дунаю; — 4) спільне старанє держав о охорону християньских народів в Туреччині без нарушеня верховної власти султана. Оборону придунайских князівств поручено Австриї. Отже тепер, коли кримска війна закінчила ся для Росиї не-

ють иншої роботи. Дальше: в краю є богато малих громад а они потребують удержувати або богато доріг або трудні до удержаня; буває й навідворот: громади великі а доріг у них мало, ба є й такі громади, де нема ніяких доріг громадских. До того шарваркова робота по найбільше мало видатна. Престацию уважає ся за роботу за дурно, накинену, від якої можна виломитись або збути єї ким-небудь і якбудь. Є громади, де господарі богатші і впливові в громаді не відробляють шарварку, отже весь тягар паде на бідних, що живуть з праці рук, а они виходять на шарварок пізнійше і відходять скорше, ніж з платної роботи. Крім того шарварок відробляють часто діти й підростки та старці, не спосібні до иньших робіт. Вкінци заряд дороговий спочиває звичайно в руках війта, а той не все має охоту і здібність добре вести той уряд, котрий ще й вимагає від него бюрової праці. З тих причин належало-б знести дорогові престациї. Впрочім уже й тепер значна часть робіт і достав (н. пр. при будові мостів і перепустів) дасть ся перевести, навіть по селах, лише за гроші. Робота за гроші буде ретельнійша й видатнійша, бо будуть робити все одні люди, специялісти в таких роботах, тай робота буде зроблена в пору і під надзором дотичних орґанів. Виділ повітовий в Хшанові (а за ним і 13 иньших) запроєктував, щоби для придбаня готівки на адміністрацию доріг наложити на родини обовязок примусової сплати престациї шарваркової. Однак Виділ краєвий не годить ся на таке несправедливе оподаткованє, пригадуючи ненавистне народови колишне „поголовне“, якого нема нїгде в ніякім законї дороговім, а вносить заміну шарварків додатком до податків. Поки-що сей проєкт Видїлу краєвого має лиш теоретичне значінє, бо Видїл каже, що реформа могла би перевести ся, аж як перейде нова сїть доріг в заряд краю і збільшить ся буджет краю.

Вісти полїтичні.

Угорска криза. — Події в Росиї. — Нова Норвеґія.

З Відня доносять під вчерашною датою: Президент угорского кабінету бар. Феєрварі був нинї на окремій авдиенциї у Цїсаря. Міністри Крістоффі і Ляний не прибули зовсім до Відня і нема певности, чи взагалї прибудуть. Вість, пущена ґазетою „Az Ujsag“ о якімсь посередництві угорского примаса еп. Васарія у Цїсаря в користь коалїциї, єсть, як доносять зі сторони компетентної, зовсім безосновна.

„W. Allg. Ztg.“ доносить, що круги полїтичні звертають з великим заінтересованєм увагу на побут австро-угорского амбасадора при Ватиканї у Відни Зачувати, що на случай коли би комбінация з кабінетом Феєрварі'го не удала ся, ґр. Сечен мав би станути на чолї нового правительства угорского. Вчера конферував ґр. Сечен через півтретя години зі спільним міністром скарбу бар. Буріяном. Ґр. Сечен належить до партиї старо-консервативної.

Російска аґентия телеґрафічна доносить, що в найблизшій будучности будуть вести ся наради над справою заведеня одностайности в роботах міністрів в Комітеті міністрів. Ґр. Вітте після жерел, заслугуючих на безусловне довіре, не обійме ніякої теки, лиш загальну управу справ полїтики внутрішної і заграничної. Ґр. Вітте рішучо не обійме теки міністра справ внутрішних.

З Іркутска доносять, що стаціонований там полк піхоти збунтовав ся і убив кількох офіцирів і підофіцирів. Козаків, котрих завізвано до здушеня ворохобнї, повитали збунтовані сальвою з карабінів. Они забарикадували ся в касарни і стріляють до козаків. Єсть обава, що й цїлий ґарнізон прилучить ся до того бунту.

Здає ся, як колиб поволи зачинила ширити ся революция в цїлій Росиї. На Кавказї доси ще нема спокою. В Москві розрухам і страйкам не видко кінця. В Петербурзї відносини дуже напружені і побоюють ся що хвиля великого страйку. В прибалтийских провінциях так само ворушить ся, хоч там нагромаджено богато войска. В Либаві полиция відкрила тайну друкарню социялїстичну, значне число революцийних проклямаций і цїлі склади набоїв. Трамвай обслугує узброєне войско. В многих сторонах прийшло до кровавої бійки. З Москви доносять, що революцийний рух обнимає одно місто за другим. Тепер особливо єсть небезпече положенє в Харкові, де прийшло до кровавої бійки з козаками. Розійшла ся чутка, що в Петербурзї викрито заговір, маючий на цїли викликати у всїх містах російских ґенеральний страйк. Правительство носить ся з гадкою розширеня воєнного стану.

З Москви доносять, що там все ще майже що дня приходить до кровавих бійок межи страйкуючими а войском. Трамваї електричні не курсують вже від тиждня. Від шести днів не виходить ніяка ґазета. Сподївають ся загально проголошеня воєнного стану. Вчерашний день був особливо кровавий. До одної фабрики вельоципедів, де ще робітники працювали, прибула товпа страйкуючих і хотїла їх змусити до страйку. Молодші були готові до того, старші ставили опір. Дирекция післала тоді по поліцию. Небавком прибула полиция з войском, котра не могучи дістати ся до фабрики, бо двері були затарасовані, почало стріляти до дверий і вікон. Від куль згинуло у фабрицї 30 робітників, а крім того застрілено якогось студента і двох дорожкарів.

З Христианії доносять: Мінїстер Міхельзен отвираючи сесию стортінґу, відчитав в імени норвеґского кабінету промову, в котрій зазначив яко головну задачу стортінґу в теперішній сесиї утворенє і сконсолїдованє нової Норвеґії, котра від тепер буде належати до ряду зовсїм независимих держав: треба длятого впорядкувати також справу дипльоматичного і консулярного заступства свого за границею. Відповідні проєкти законів будуть предложені палатї, межи иншими закон податковий, торговельний, закон о новій орґанізациї войска і т. п.

щасливо, підняла ся Австрия дати почин до заведеня мира. Австрийске правительство за згодою союзних держав вислало до Петербурга ґр. Естергазі'го з предложенєм, щоби заключити мир на основі згаданих чотирох точок. Але рівночасно і з Петербурга вислано ноту до амбасадора кн. Ґорчакова у Відни, в котрій порушено також справу переговорів мирових а дня 16 січня 1856 дав російский канцлер Нессельроде Естергазому знати, що цар годить ся на ті чотири точки яко основу до переговорів.

Відповідно до того зібрали ся представителї Анґлії, Франциї, Австриї, Туреччини і Росиї дня 1 лютого у Відни на конференцию. Тут принято остаточно проєкт Австриї і постановлено, що відпоручники дворів мають за три неділї зібрати ся в Парижи для остаточного полагодженя справи.

Отже дня 25-го лютого зібрала ся в Парижи в палатї міністра справ заграничних, Валєвского, і під єго проводом конференция відпоручників, між котрими перший раз як би на злість Австриї знайшов ся і сардиньский міністер справ заграничних ґр. Кавур, та й посол Віктора Емануїла, маркіз Віллямаріна. Конференция радила на 24 засїданях, а вислїдом тих нарад був париский договір мировий з дня 3 марта, котрого ратифікация відбула ся на торжественнім засїданю дня 27 цьвітня 1856 р. Пера, котрим підписувано той договір, мусїв доставити великий орел з париского зьвіринця. Найважнійші постанови сего договора, зложені із 34 артикулів, суть слїдуючі:

Опорожненє здобутих сторін і видача воєнних плїнників; Порту принимає ся до европейского концерту, а підписані запоручають ненарушимість осьманьскої держави (арт. 7.); они приймають до відомости закон о реформах, який видав султан під датою 25 січня 1856 р. і після котрого доля єго підданих без ріжниці віри має бути поправлена (арт. 9.); Чорне море має бути неутральне, отверте для торговельних кораблїв всїх народів, але заказане для їх воєнних кораблїв (арт. 11.); окрема угода межи Росиєю а Портою має означити число малих суден воєнних, котрі суть потрібні для удержаня морскої полиції. Вільна плавба на Дунаю, управильнювана постійною комісиєю прибережних держав; для удержаня контролї вільно кождій державі уставити при устю два легкі воєнні судна, а щоби забезпечити свободу плавби на Дунаю, годить ся Росия на управильненє границї, значить ся, на відступленє хоч малого кусня Бесарабії, але все-таки такого, що виносить 200 квадратових миль з 200.000 жителів. Молдава і Волощина будуть і дальше уживати своїх привилеїв під верховною властию Порти, але під опікою всїх держав, що підпишуть договір; ніяка з тих держав (як то доси робила Росия) не може домагати ся для себе якогось окремого права до опіки; тоті князївства будуть держати національну армію для охорони границї і обезпеки у внутрі. На случай коли би порядок там був нарушений, порозуміє ся Порта з державами о способах, якими можна би єго знов завести. — До того договору додано ще окремі умови, котрі управильнюють заманє Босфору і Дарданелїв і не дозваляють Росиї укріпляти Аляндскі острови.

Повисшу угоду підписали: Валєвский французкий міністер справ заграничних яко предсїдатель; французкий посол при віденьскім дворі, Буркней; австрийскі відпоручники ґраф Буоль-Шавенштайн і барон Гібнер; анґлїйскі відпоручники Клєрендон і льорд Колї; турецкий великий везир Алї-паша і посол в Парижи Джеміль-бей; з російскої сторони ґр. Алексій Орлов і посол в Німеччинї бар. Брунов і наконець, як вже сказано, італїяньскі, взглядно сардиньскі відпоручники Кавур і Віллямаріна. На семім засїданю запрошено ще й пруских заступників, а то: пруский міністер справ заграничних Мантайфель і ґр. Гацфельд явили ся на одинайцятім засїданю. Секретарем був Бенедетті, пізнїйший посол в Берлинї, що причинив ся до пруско-французкої війни з 1870/1 року.

(Конець буде).

Новинки.

Львів, дня 13 жовтня 1905.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував професора V. ґімназиї у Львові Фердинанда Бостля директором II. (нїмецкої) ґімназиї у Львові, а професора V. ґімназиї Романа Москву, директором ґімназиї в Мельци.

— **Перенесеня.** Галицка дирекция почт і телеґрафів перенесла асистента почтового Ем. Винничука з Калуша до Підволочиск.

— **Торжественне відкритє шкільного року** в львівскім університетї відбуло ся вчера зі звичайним порядком. В торжестві взяли участь між иньшими всї три львівскі архієпископи, предсїдатель Академії наук ґр. Тарновский, професори університету і богато иньших осіб. Промову виго-

лосив ректор университету др. Ґлюзиньский, а відтак проф. Каленбах мав відчит о „Николаю Рею“.

— **Дрібні вісти.** Ґр. Стан. Шептицкий, капітан ґенерального штабу, доніс з Іркутска свому батькови, соймовому послови, що вертає здоров домів. — З Перемишля доносять, що інжинера Володимира Яхна з Тарнобжеґа, увязненого під замітом шпіґуньства в користь Росиї, увільнено з вязниці. Виявило ся, що маґістратский писар в Тарнобжеґу, Коляжевский, з личної мести зробив ложний донос на н. Яхна. — В Жовкви буде в короткім часі заведене електричне осьвітлене. — Є. В. Цісар жертвував з своїх приватних фондів 10.000 франків в користь населени в Калябриї навіщеного землетрясенєм.

— **Зелізниця Львів-Підгайці.** Дня 9 с. м. відбула ся на териториї міста Львова комісия для будучої зелізниці зі Львова на Винники до Підгаєць. Представителї львівскої громади згодили ся на проект доїздової дороги до стациї. Сповняючи бажане громади міста Львова, стацийна комісия згодила ся на устроєнє на стациї просторої складової площи для ладованя дерева, угля і инших артикулів. При реамбуляцийній комісиї представителї міста Львова згодили ся на відступленє потрібних ґрунтів, становлячих власність громади, в просторі поверх 3200 квадрат. сяжнів і просили о скоре розпочате будови. Управа будови поробила вже всякі приготовленя, в наслідок чого роботи могли би розпочати ся зараз, та здержують їх лише всякі протести, котрі міністерство зелізниць мусить розглянути, що причиняє ся до опізненя будови.

— **Нову молочарску спілку** отворено дня 2-го с. м. при читальни „Просьвіти“ в Яйківцях, жидачівского повіта. О. Остап Нижанковский, парох Завадова, запрошений видїлом читальні, прибув мимо слоти на отворенє спілки, сам уставив машини, поблагословив їх і пустив в рух. Опісля мав о. Нижанковский виклад про потребу хлопского промислу, виказуючи его користи для селянина. Селяни загріті словами бесїдника, були ему щиро вдячні за труд і науку.

— **Нещасна пригода.** З Бродів пишуть: Нещасте лучило ся оногди в лаґодівских лїсах, власности п. Шміда. Кількох его урядників вибрало ся на дики, які появили ся в великих громадах в околици. Коли мисливцї запустили ся глубоко в ліс, один з них, лїсний Рудка, полишив ся трохи позаду. Роздав ся нагле вистріл. Коли товариші оглянули ся, побачили упадаючого Рудку, котрий по кількох хвилях сконав. Судово-лїкарска комісия сконстатувала, що Рудка держачи рушницю на руцї, зачепив курком о галузу, в наслїдок чого рушниця випалила. Покійний полишив жінку і пятеро дрібних дїтий.

— **Арештоване і увільнене.** В Пильзнї, в Чехії, арештували сими днями судові власти редактора тамошної ческої соціялїстичної ґазети, Шнайдра, обжалованого з причини обиди чести, котрого допустив ся в фейлетоні свого видавництва. Дня 11 с. м. зголосив ся однако в державній прокураториї провідник ческої радикальної партиї посол державної ради Фресль, заявляючи, що він есть автором згаданого фейлетона. В наслїдок того Шнайдера сейчас випущено на волю, а против Фресля зарядженo карне слїдство.

— **Зелізнича катастрофа.** З Сіллїни на Угорщинї доносять: Особовий поїзд, що ішов з Тренчина, наїхав оногди на однїй стациї кошицко-богуминьскої зелїзниці на поїзд товаровий, їдучий до Богумина. Одна особа з зелїзничої служби убита, а дві тяжко ранені.

— **Страшна пожежа** навістила минувшо-пятницї місточко Калюс, ушицкого уїзду, подільскої ґубернії. Згоріло 120 домів, 3 біжниці, богато склепів з товарами. Пятьсот людий полишило ся без хати.

— **Бійка.** Кількох пяних селян побило за Жовківскою рогачкою у Львові двох візників: Андрія Парацука і Стефана Лебедина. Обом покалїченим уділило першої помочи ратункове товариство.

— **Сензацийне арештоване.** З Венеції доносять, що арештовано там в замку Одерцо графиню Колальто під закидом знущаня над вітцем і наміреного убитя матери. Родина Колальтів належить до найстарших родів Венеції.

— **Крадїж коний.** Селянинови Луці Мартинюкови в Станиславчику коло Лопатина, украдено дня 8 с. м. пару темно-гнїдих коний з звіздками на чолах. Один з них має три білі ніжки.

— **Намірене самоубийство.** В мешканю при ул. Шкарповій ч. 1 у Львові наміряла передвчера по полудни відобрати собі житє вистрілом з револьвера в груди Казим. Мочаровска, дівчина легких обичаїв. Куля застрягла в груди. Причиною наміреного самоубийства мала бути нещастна любов.

Телеґрами.

Відень 13 жовтня. Після Kons. Korr. Рада державна має зібрати ся дня 21 с. м.

Будапешт 13 жовтня. Удержуєсь чутка, що розвязанє угорского сойму мимо его відрочепя аж до 19 грудня наступить без сумнїву вже в найблизшім часї.

Будапешт 13 жовтня. Мимо того, що комісия парляментарна ухвалила виплату диет послам, каса державна одержала приказ не виплачувати диет, бо ухвала комісиї, запавша по відроченю парляменту, єсть незаконна.

Варшава 13 жовтня. В цукроварнях в царстві польскім розпочинає ся загальний страйк. В шести цукроварнях застановлено вже роботу.

Льондон 13 жовтня. Times доносить, що розрухи в Кореї розширили ся на чотири провінциї з причини, що не ужито в пору средств в цїли їх усмиреня.

Тифліс 13 жовтня. (Петерб. Аґ. телеґр.). В місті настало пригноблене. Вечером видко лиш дуже мало людий на улицях. У всїх домах двері і вікна цїльно позамикані. Улицями ходять патрулї в цїли охорони жителїв. В касарнях від часу підкиненя бомб ширить ся переполох.

Токіо 13 жовтня. Прибула тут вчера анґлїйска ескадра з залогою числячою 1000 людий під проводом віцеадмірала Жерарда Ноеля. Жителї міста повитали гостий з одушевленєм.

Петербург 13 жовтня. „Нов. Время“ доносить, що в Москві буде заведений воєнний стан.

Господарство, промисл і торговля.

— **Рахунок** товариства взаїмного кредиту „Днїстер“ у Львові за час 1 січня до 30 вересня 1905 року (сотики пропущено):

I. Вкладки щаднпчі:

	Кор.
вложено	703.383·—
винято	469.204·—
стан з кінцем вересня	2,017.852·—

II. Позички на скрипти і векслї:	
уділено 762 нових позичок в сумі	793.704·—
сплачено 374 цїлковитої рати	436.254·—
стан з кінцем вересня у 3327 довжників	1,973.852·—
III. Удїли членьскі вплачені від 3753 членів кор.	155.695·—
IV. Фонд резервовий і фонди на страти	30.085·—
разом фонд власний кор.	185.780·—
V. Цінні папери і вкладки в других товариствах кор.	256.943·—
VI. Готівка на рах. біжучім і в касї кор.	153.582·—

Вкладки принимаємо на 4%; позички уділяємо на 6%. При сплатї на 30 рат піврічних виносить рата амортизацийна 5·18 від 100 кор.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора. Сянока, Стрілок
2·15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Скольного ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9·00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2·55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6·25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Час середно-европейский єсть пізнїйший о 36 мінут від часу львівского. Звичайні білети їзди як і всякі инші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Що року горять хлопскі міліони неасекуровані!

Стережіть ся огня і асекуруйте ся в „Дністрі“!

Покривайте свої хати черепом (дахівками)!

„Дністер“

Товариство взаїмних обезпечень у Львові

Ринок ч. 10, в домі „Просьвіти“

одиноке руске Товариство асекурацийне **против огневих шкід**

Обезпечає будинки, движимости, збіже і пашу.

По пожарі виплачує „Дністер“ **зараз відшкодоване;** оцінку шкід переводить разом з місцевими членами; через 12 літ виплатив „Дністер“ відшкодовань **в сумі 5 міліонів 340 тисяч корон.**

Фонди „Дністра“ виносять (з кінцем р. 1904) суму **1,183.874** кор і уміщені суть в цінних паперах.

В „Дністрі“ єсть обезпечених більше як **300.000** будинків. На покрите хат черепом дістають члени „Дністра“ позичку в Товаристві кредитовім „Дністер“.

Поліси „Дністра“ приймають ся при всіляких позичках в Банку краєвім, касах ощадности і касах сиротиньских.

Чистий зиск по скінченім році звертає ся членам; в літах 1901—1904 звернув „Дністер“ членам 284.857 кор.; (за літа 1900 до 1902 по 8%, за 1903 р. 5% премії).

Аґенциї „Дністра“ находять ся у всіх містах і більших селах і треба подавати обезпечене через аґента; господарі письменні повинні старати ся о аґенциї „Дністра“ в таких сторонах, де инші аґенти „Дністра“ не роблять. Аґенти „Дністра“ заробили вже провізиї 662.807 корон.

На житє обезпечайте ся тілько через „Дністер“ в Товаристві Краківскім; свою провізию від сих обезпечень дає „Дністер“ **на рускі добродійні цїли.**

„Дністер“ припоручили Преосьв. Епископскі Ординарияти.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

Пасанк Миколяша

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозуміне з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 27).